

V Jablonci startovalo neobvykle mnoho žen, což mě velice příjemně překvapilo. Na startu nechyběla rodačka a současná nejlepší triatletka ČR Radka Vodičková hájící barvy Ekolu. Další favoritka byla bezpochyby Vendula Trnková a Polka Ewa Bugdol. Soupeřkami v kategorii do 23 let byly Lukešová, Dudková, Ulrychová a Kolářová. Jednalo se sice o MČR ve sprinttriatlonu, přesto na startu chyběla například Frintová či Jiroušková.

Předzávodní přípravy byly příjemnější než obvykle, tratě jsem si sice před závodem moc neprojela, ale jinak jsem mohla plně využít komfortu domácího prostředí.(spánek do desíti, útočiště nedaleko depa, kde jsem byla až do 40min. před startem....prostě relativní pohoda oproti jiným závodům). Jediné, co mě lehce vyvádělo z míry, byly blesky, déšť a znatelné ochlazení při závodě dorostu. Nyní k samotnému závodu.

Těsně před startem žen začalo znovu pršet. Vzhledem k chladnému počasí za poslední týden měla přehrada 18,8 stupňů, plavalo se tedy s neopreny, z čehož jsem neměla příliš radost, i když se to dalo očekávat. Jako vždy jsem si stoupla strategicky na kraj, abych se vyhnula počáteční „bitce“. Už na první bojce byla ve vedení Vodičková, za ní zatím s nepatrným odstupem skupinka asi šesti závodnic a za nimi jsem se marně snažila já. Po prvním okruhu, nás čekal výběh z vody a následoval další menší okruh. Po výběhu z vody se mi podařilo se skupince přiblížit, ale během chvilky mi zase odplavaly. Pořadí po plavání tedy bylo následující. Vodičková, Bugdol, Kolomazníková, Lukešová, Kolářová, Dudková, Trnková a já.

Vyrazila jsem na kole s odstupem 20-ti vteřin na šestičlenný balík. Cyklistika byla tentokrát těžší než jindy. Jednak trať v Jablonci je kopcovitá a také dost technická vzhledem k počtu otoček (jelo se 6 okruhů) a vzhledem k dešti byla vozovka kluzká. Vyrázila jsem tedy na kolo a s velkým strachem se snažila dojet skupinku přede mnou. Hned na první otočce jsem byla svědkem prvního nepříjemného pádu P. Patáka, což mi rozhodně na odvaze nepřidalo. V kopcích jsem se cítila dobře, ve sjezdech jsem si moc nevěřila a převládala u mě strach z pádu. Asi po dvou okruzích jsem předjížděla Trnkovou, která nakonec vzdala ze zdravotních důvodů. Po dalších asi dvou okruzích z balíku odpadly Kolomazníková a Lukešová, což mě překvapilo, jelikož obě jsou dobré cyklistky. Jak jsem se v cíli dozvěděla, holky spadly. Naštěstí během závodu nedošlo k žádnému vážnému zranění, a to také díky pořadatelům, kteří nás v nebezpečných pasážích hlasitě upozorňovali. Moje ztráta na balík na konci cyklistiky ještě narostla asi o dalších 30 vteřin, čili jsem na trať běhu vyrazila asi s 50s ztrátou.

Na běh jsem si dost věřila, ale nevěděla jsem co se mnou udělají kopce na trati běhu. Po prvním okruhu jsem se probíjela o dvě pozice vpřed, předběhla jsem Lukešovou a Kolomazníkovou. Při vbíhání do druhého okruhu mi trenér Pepa Mužíček nahlásil ztrátu 42 vteřin na třetí místo a mě

proběhlo hlavou, že to už v životě nemůžu seběhnout. Nicméně se mi běželo dobře, navíc chladnější počasí mi na běhu hodně vyhovuje. V půlce třetího okruhu v kopci jsem předběhla Kolářovou a Dudkovou a běžela si pro celkové třetí místo v ženách a pro mistrovský titul v kategorii do 23 let. Polka Bugdol byla přede mnou už asi jen 15 vteřin, ale tu už se mi doběhnout nepodařilo. Nejkrásnější moment závodu pro mě bylo posledních 100 m před cílem, kdy jsem si uvědomila, že se mi podařilo pro mě neuvěřitelné ☺.

Po závodě následovalo dosti hektické vyhlásování pro Českou televizi, kdy se Polka Bugdol na vyhlášení nedostavila. Naštěstí později přišla a vyhlásování se opakovalo. Dále probíhalo vyhlásování různých kategorií, družstev a také mistrovství Libereckého kraje. Posledních dvou jsem se nemohla zúčastnit z důvodu dopingové kontroly, kterou jsem absolvovalo poprvé v životě, a rozhodně není o co stát ☺. Tento pro mě velice úspěšný závodní den jsme zakončili spolu s pořadateli, ostatními závodníky a kamarády v hospůdce u pivečka, steaků a fotbalu. ☺

